

Dosarul nr. 2ra-2240/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (Sergiu Daguța)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Veronica Negru, Anatol Pahopol, Angela Bostan)

ÎNCHEIERE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tudor Strogotean, Vera Strogotean și reprezentantul acestora, asociația obștească „Protecția Consumatorilor”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Termoelectrica” în interesele Cooperativei de Construcții a Locuințelor nr. 152 împotriva lui Tudor Strogotean și Verei Strogotean cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, și

acțiunea reconvențională depusă de asociația obștească „Protecția Consumatorilor” în numele lui Tudor Strogotean și Verei Strogotean împotriva societății pe acțiuni „Termoelectrica”, intervenient accesoriu Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 152 cu privire la obligarea încheierii contractelor de prestare a serviciilor locativ-comunale direct cu consumatorii și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Tudor Strogotean și s-a menținut hotărârea din 27 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, prin care s-a admis acțiunea depusă de societatea pe acțiuni „Termoelectrica” și s-a respins acțiunea depusă de Tudor Strogotean și de asociația obștească „Protecția Consumatorilor” în numele Verei Strogotean,

constată:

La 07 iunie 2016, reclamantul în acțiunea oblică societatea pe acțiuni „Termoelectrica” (denumirea prescurtată SA „Termoelectrica”) a depus cerere de chemare în judecată în interesele debitorului său Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 152 (denumirea prescurtată CCL nr. 152) împotriva lui Tudor Strogotean și Verei Strogotean cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, în baza Contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 152 din 18 iulie 2002, încheiat între SA „Termoelectrica” (denumire anterioară SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2 ” din mun. Chișinău, care este succesorul în drepturi al SA „Termocom” în

procedura falimentului) și CCL nr. 152, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate de prima.

Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la situația din 12 mai 2016, datoria CCL nr. 152 la consumul de energie termică constituia 623 122,26 de lei, devenind de fapt debitorul SA „Termoelectrica”. Datoria CCL nr. 152 s-a format din cauza că ultima nu a acționat în judecată consumatorii restanți.

La caz, SA „Termoelectrica” a relevat că din conținutul informației din registrul bunurilor imobile rezultă că Tudor Strogotean și Vera Strogotean sunt proprietarii apartamentuluiXXXXX. Iar, în baza contului personal deschis la CCL nr. 152, aceștia au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare. Însă, conform informației privind achitarea serviciilor locativ comunale, Tudor Strogotean și Vera Strogotean au acumulat o datorie la plata energiei termice în sumă totală de 4 098,77 de lei pentru perioada 01 noiembrie 2013 – 01 martie 2016.

Cu titlu de remarcă, SA „Termoelectrica” a notat că apartamentul pârâților este deconectat integral de la sistemul centralizat de încălzire, iar calculul plăților pentru energia termică livrată la locul de consum a fost efectuat în temeiul pct. 8 din Condițiile deconectării/reconectării individuale de la/la sistemul de încălzire, Anexa nr. 7 la „Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la /reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Astfel, faptul că, CCL nr. 152 a ezitat de a-și exercita drepturile sale față de debitorii Tudor Strogotean și Vera Strogotean, a determinat imposibilitatea achitării creanțelor sale față de SA „Termoelectrica”. Această circumstanță, în final, impune necesitatea SA „Termoelectrica” de a înainta acțiunea oblică în interesele debitorului său întru apărarea propriilor drepturi.

În această ordine de idei, SA „Termoelectrica” a solicitat încasarea, în mod solidar, din contul lui Tudor Strogotean și Verei Strogotean în beneficiul CCL nr. 152 suma de 4 098,77 de lei cu titlu de datorie la costul serviciilor locativ-comunale pentru perioada 01 noiembrie 2013 – 01 martie 2016; și a încasa în mod solidar din contul lui Tudor Strogotean și Verei Strogotean în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 270 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată.

La 23 februarie 2017, Tudor Strogotean în nume propriu și asociația obștească „Protecția Consumatorilor” în numele lui Tudor Strogotean și Verei Strogotean au depus cerere privind intentarea acțiunii reconvenționale împotriva societății pe acțiuni „Termoelectrica”, intervenient accesoriu Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 152 cu privire la obligarea încheierii contractelor de prestare a serviciilor locativ-comunale direct cu consumatorii și repararea prejudiciului moral (vol. I, f.d. 61-64).

În motivarea acțiunii reconvenționale au relevat că, SA „Termoelectrica” a încheiat cu CCL nr. 152 contractul de livrare a energiei termice în apă caldă, însă nu a încheiat un asemenea contract cu consumatorii finali, la caz Tudor Strogotean și Vera Strogotean, fapt ce contravine art. 1, 12 alin. (2), art. 16 lit. c) din Legea privind protecția consumatorilor.

Astfel, au considerat că argumentele și normele art. 512-514 din Codul civil invocate de SA „Termoelectrica” nu pot servi temei pentru înaintarea prezentei acțiuni, or, între Tudor Strogotean, Vera Strogotean și SA „Termoelectrica” nu există raporturi juridico-civile, deoarece nu au încheiat un contract în acest sens.

Reclamanții în acțiunea reconvențională Tudor Strogotean și Vera Strogotean au solicitat aplicarea termenului de prescripție și respingerea pretențiilor SA „Termoelectrica”; obligarea SA „Termoelectrica” de a încheia cu Tudor Strogotean și Vera Strogotean contracte de prestare a serviciilor locativ-comunale; respingerea acțiunii civile inițiale depusă de SA „Termoelectrica” în interesele CCL nr. 152; încasarea din contul SA „Termoelectrica” și CCL nr. 152 a câte 100 000 de lei de la fiecare în beneficiul lui Tudor Strogotean și Verei Strogotean, cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 27 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, (vol. I, f.d. 70, 74-79 recto-verso) s-a admis acțiunea depusă de SA „Termoelectrica” în interesele debitorului său CCL nr. 152;

s-a încasat de la Tudor Strogotean și Vera Strogotean, în mod solidar, în beneficiul CCL nr. 152 suma de 4 098,77 de lei, cu titlu de datorie la costul serviciilor locativ-comunale pentru perioada 01 noiembrie 2013 – 01 martie 2016;

s-a încasat de la Tudor Strogotean și Vera Strogotean, în mod solidar, în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 270 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată;

s-a încasat de la Tudor Strogotean și Vera Strogotean, în mod solidar, în beneficiul statului suma de 50,55 de lei, cu titlu de compensarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu trimerile poștale;

s-a autorizat pătrunderea forțată a executorului judecătoresc în încăperile aflate în posesia și/sau în proprietatea debitorilor, inclusiv în cele în care se află bunurile debitorilor, la executarea prezentei hotărâri;

s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea reconvențională înaintată de Tudor Strogotean în nume propriu și AO „Protecția Consumatorilor” în numele lui Tudor Strogotean și Verei Strogotean.

Prin decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău (vol. I, f.d. 197, 198-213) s-a respins ca fiind neîntemeiat apelul declarat de Tudor Strogotean și s-a menținut hotărârea din 27 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile adoptate pe dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. b), art. 267 alin. (1), art. 271, art. 315 alin. (6), art. 512 alin. (1), art. 514, art. 530, art. 531, art. 533, art. 572 alin. (2), art. 599 alin. (1), art. 602 alin. (1) și (2), art. 970 alin. (1), art. 971, art. 1422 alin. (1) și art. 1423 alin. (1) din Codul civil; art. 5 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002; pct. 17 și 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la / reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002; pct. 8 și pct. 8¹ din Anexa nr. 7 la Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, și Curtea de Apel Chișinău și-au argumentat concluzia prin faptul că locuința pârâților se află în blocul de locuit

supraetajat care se află în gestiunea reclamantului CCL nr. 152 și este debransată în modul stabilit de lege de la sistemul centralizat de energie termică, având instalată sistemă autonomă de încălzire.

În asemenea circumstanțe, lui Tudor Strogotean și Verei Strogotean le revine obligația prevăzută de pct. 18 și în pct. 8-8² la Anexa nr. 77 la Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Astfel, instanțele inferioare au ajuns la concluzia că, pretențiile în acțiunea inițială sunt întemeiate prin suportul probator administrat și cercetate în ședința de judecată, nefiind combătut de pârâți prin alte mijloace de probă.

În privința aplicării prescripției, Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, și Curtea de Apel Chișinău au reținut că, în speță, termenul de prescripție a început să curgă din moment ce pârâții au încetat să-și execute obligațiile de plată, adică de la 01 noiembrie 2013. Prin urmare, perioada pentru care solicită reclamantul încasarea datoriei este mai mică de trei ani, or, de la 01 noiembrie 2013 și până la 07 iunie 2016, când reclamantul și-a realizat dreptul la acțiune, nu a expirat termenul de prescripție de 3 ani.

Succesiv, s-a constatat netemeinicia capătului de cerere din acțiunea reconvențională privind obligarea de a încheia direct cu consumatorii finali contracte cu privire la prestarea serviciilor locativ-comunale. Or, obligația lui Tudor Strogotean și a Verei Strogotean de a plăti costul serviciilor locativ-comunale rezultă cert din dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 coroborate cu art. 8 alin. (2) lit. b) din Codul civil. Astfel, acestea sunt constituie temei al apariției obligațiilor civile ale pârâților față de CCL nr. 152 și SA „Termoelectrica”.

La 12 septembrie 2018, Tudor Strogotean, Vera Strogotean și reprezentantul acestora, AO „Protecția Consumatorilor”, au declarat recurs împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău (vol. II, f.d. 2-16).

În motivarea recursului au invocat că instanța de apel a aplicat în mod eronat legea procedurală și materială ce guvernează raportul material litigios și a interpretat în mod eronat normele Legii nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor.

În acest sens au menționat că, SA „Termoelectrica” nu este organizație împuternicită cu dreptul de a depune acțiuni civile în numele sau interesul altor persoane. Prin urmare, aceasta nu are calitate procedurală conform prevederilor art. 7 alin. (2), art. 55, art. 59 și art. 73 din Codul de procedură civilă, deoarece între Tudor Strogotean, Vera Strogotean și SA „Termoelectrica” nu există raporturi juridice directe. Sub acest aspect este relevant că CCL nr. 152 nu a investit SA „Termoelectrica” cu dreptul de a întreprinde careva acțiuni procedurale în numele său.

Mai mult decât atât, în anul 2003, Tudor Strogotean și Vera Strogotean au reziliat contractul de prestări servicii de livrare a energiei termice în apă caldă, fiind debransați de la sistemul centralizat de energie termică, având instalată sistemă autonomă de încălzire. Iar, reclamantii nu au dovedit faptul că după rezilierea contractului și debransarea de la sistemul centralizat de energie termică, Tudor Strogotean și Vera Strogotean au solicitat furnizarea acestui serviciu.

Prin urmare, recurenții au conchis că SA „Termoelectrica” realizează o practică comercială neloială, fapt ce contravine dispozițiilor art. 1, art. 5 alin. (2) și art. 12 din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor.

În altă ordine de idei, au notat că, un șir de înscrisuri, inclusiv care au stat la baza hotărârii adoptate, au fost prezentate în formă neautenticată, iar, informația prezentată de ÎM „Infocom” nu poate servi drept probă pertinentă, deoarece această entitate nu este furnizor de servicii locativ-comunale.

Recurenții Tudor Strogotean și Vera Strogotean și reprezentantul acestora, AO „Protecția Consumatorilor”, au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 27 februarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Prin prisma art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Instanța de recurs atestă că, în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilită data când decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău le-a fost comunicată lui Tudor Strogotean și Verei Strogotean, iar drept consecință nu poate fi stabilit momentul când începe să curgă termenul de exercitare a dreptului acestora de a ataca hotărârea judecătorească.

În debut, completul de admisibilitate constată faptul că, Vera Strogotean nu a folosit calea de apel, prevăzută de lege, făcând uz direct de dreptul său de a ataca cu recurs hotărârea judecătorească. Or, prin decizia recurată nu a fost modificată soluția primei instanțe adoptată asupra fondului cauzei și, respectiv, prin aceasta nu s-a înrăutățit situația recurentei Vera Strogotean.

La capitolul dat, este notabil că hotărârile în privința cărora persoanele interesate nu au folosit calea de apel, prevăzută de lege, nu pot fi atacate cu recurs, or, în caz contrar, a-ar aduce o atingere principiului ierarhiei căilor de atac, care consfințește că recursul nu poate fi exercitat *omissio medio*, adică fără să se fi exercitat în prealabil calea de atac a apelului.

În această consecvență, se profilează cert caracterul lipsit de substanță al recursului declarat de Vera Strogotean, deoarece aceasta a folosit calea de atac cu recurs fără a folosi calea de atac a apelului. Această circumstanță evidențiază lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, fapt ce impune necesitatea de a-l considera inadmisibil.

Succesiv, în partea criticilor invocate de recurentul Tudor Strogotean, completul de admisibilitate, la fel, le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, acestea în esență constituie o reiterare a circumstanțelor de fapt ce țin de fondul cauzei și o transpunere a normelor de drept. În acest sens, completul de admisibilitate evocă faptul că recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

Astfel, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o

hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Tudor Strogotean nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Tudor Strogotean nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Tudor Strogotean a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul

de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tudor Strogotean, Vera Strogotean și reprezentantul acestora, AO „Protecția Consumatorilor”, împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Tudor Strogotean, Vera Strogotean și reprezentantul acestora, asociația obștească „Protecția Consumatorilor”, împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Termoelectrica” în interesele Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 152 împotriva lui Tudor Strogotean și Verei Strogotean cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, și acțiunea reconvențională intentată la cererea depusă de asociația obștească „Protecția Consumatorilor” în numele lui Tudor Strogotean și Verei Strogotean împotriva societății pe acțiuni „Termoelectrica”, intervenient accesoriu Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 152 cu privire la obligarea încheierii contractelor de prestare a serviciilor locativ-comunale direct cu consumatorii și repararea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan